

[Hans Thyge Jacobsen.]

give vor stilling til det andet lovforslag, som jeg uden yderligere forespørgsler kan tiltræde.

Men hvad angår lovforslaget om aldersrenten på Færøerne, vil vi meget gerne bede om en udvalgsbehandling. Vi skal nok medvirke til at gøre den så kort som muligt, men der er et par enkeltheder, som vi gerne vil have nærmere belyst.

Svend Jørgensen: Mit parti finder det ret og rimeligt, at man gennemfører disse to lovforslag og gør det så hurtigt, at de kan træde i kraft den 1. april i år.

Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen mente, at det var nødvendigt at få disse lovforslag i udvalg. Det mener jeg nu ikke. Jeg synes ærligt talt, at det, når tiden nu er så fremskredet, som den er, er for små spørgsmål at sinke gennemførelsen af med en udvalgsbehandling. Man må huske på, at det drejer sig om lovforslag, der vedrører en befolkning på ca. 20 000 mennesker, altså ikke flere end der findes i en af vore større landkommuner. Det er næsten for små spørgsmål til, at vi skal begynde at pille ved enkelthederne, som formentlig er gennemdrøftet fra færøsk side. Jeg synes ærligt talt ikke vi kan være bekendt at begynde at pille ved enkelthederne.

Om selve lovforslaget om aldersrente skal jeg sige, at grundbeløbet, de 1812 kr. for ægtepar og de 1212 kr. for ugifte — altså de samme satser, som er gældende for landkommunerne her i Danmark —, vel må anses for passende, selvom de betegner en betydelig forhøjelse i forhold til de nu-gældende satser.

Fra færøsk side har man ønsket værdighedsbestemmelserne ændret, og dette ønske er blevet imødekommet, og det har vi sådan set ikke noget at indvende imod. Det er vel en ren og skær formssag. Men der er en bestemmelse i lovforslaget, jeg gerne vil fremhæve som god og praktisk. Det er den bestemmelse, der fastsætter, at det såkaldte rådighedsbeløb skal være 12½ pct. af det foregående års grundbeløb. Den højt-ærede socialminister udtaler i sin fremsættelsestale om denne bestemmelse, at ordningen herved bliver enklere og smidigere, og denne udtalelse vil jeg meget gerne understrege. Den falder nøje i tråd med, hvad jeg her i det høje ting udtalte, da vi i 1947 gennemførte den her i landet gældende aldersrentelov, og jeg kunne ønske, at en lignende bestemmelse var blevet gennemført i den. I stedet for fik vi et meget kompliceret system af tilskud, og kun med

besvær fik vi dengang bevaret et rådighedsbeløb på 7½ pct. af grundbeløbet. Vi må nemlig gøre os klart, at gennem de principper, vi nu følger i vor aldersrente- og invaliderentelovgivning, er vi helt godt på vej til at forkludre hele denne gren af vor sociale lovgivning, idet de mangeartede tilskud desværre modvirker lovens oprindelige hensigt, som jo er den at yde en virksom hjælp først og fremmest til dem, som trænger hårdest.

Jeg har ikke villet tilbageholde denne bemærkning, selvom den naturligvis kun delvis berører de her foreliggende lovforslag, og jeg skal iøvrigt indskrænke mig til at anbefale begge lovforslagene til hurtig og velvillig behandling.

Ragnhild Andersen: Hvad det foreliggende lovforslag om aldersrente på færøerne angår, vil mit parti med glæde medvirke til dets gennemførelse. Der er dog visse ting i lovforslaget, som jeg gerne havde set bedre, idet lovforslagets bestemmelser på forskellige områder er ringere end de bestemmelser, vi har i folkeforsikringsloven. Men lovforslaget har, som det fremgår af den højt-ærede socialministers udtalelser, været forelagt det færøske lagting og er fremsat efter forhandlinger med landsstyret.

Der er, som jeg nævnte det, visse ting, som jeg synes betyder forringelser. Når den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti (Kaj Andresen) siger, at det er et fremskridt, at aldersgrænsen på Færøerne sættes i vejret fra 60 til 65 år, må jeg sige, at jeg ikke kan se, at det er et fremskridt. Det må være et tilbageskridt for befolkningen, at de skal vente 5 år længere, inden de kan få aldersrente, selvom rentesatserne forhøjes betydeligt.

Jeg må også nævne, at rådighedsbeløbet i det foreliggende lovforslag foreslås fastsat til 12½ pct. af grundbeløbet, men på bekostning af de faste tillæg til brændsel, beklædning og husleje, som vi har i folkeforsikringsloven. Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen sagde, at det var et fremskridt, fordi ordningen var smidigere og enklere, men det fremgår også af den højt-ærede socialministers udtalelser, at herved bliver loven billigere for Færøerne, fordi rådighedsbeløbet kun er fastsat til 5 pct. mere end i folkeforsikringsloven, medens de tre faste tillæg tilsammen udgør et højere beløb.

Den ærede ordfører for det konservative folkeparti, hr. Hans Thyge Jacobsen, kom også ind på det 12½ pct. rådighedsbeløb og udtalte, at her gik man videre, end man